

6 WOORDEN VAN CHRISTUS OVER ZIJN GODDELIJKHEID

Meerdere keren in de evangeliën openbaart Jezus zijn goddelijkheid. Zo ook in de bekende ontmoeting met de Samaritaanse vrouw. Bijzonder aan dit verhaal is dat Jezus zich openbaart aan een Samaritaanse, een buitenlandse vrouw in een gebied waar men de Joden om religieuze redenen vijandig gezind is. Zij is ook nog een zondares. "Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: "Geef mij wat te drinken". De vrouw antwoordde: "Hoe kunt u, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!" Jezus zei tegen haar: "Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hém erom vragen en dan zou hij u levend water geven". "Maar heer" zei de vrouw, "u hebt geen emmer en de put is diep – waar wilt u dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jacob, onze voorvader?" "Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen", zei Jezus, "maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen" (Johannes 4: 6-14). Het gesprek eindigt met de geloofsuitspraak van de vrouw dat zij weet "dat de messias zal komen", waarop Jezus tegen haar zegt: "Dat ben ik, die met u spreekt." Ook in het bijzijn van zijn leerlingen openbaart Jezus zich als "de Zoon van de levende God". "Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg hij zijn leerlingen: "Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?" Ze antwoordden: Johannes de Doper, Elia, Jeremia, één van de profeten. "Toen vroeg hij hun: "En wie ben ik volgens jullie?" "U bent de messias, de Zoon van de levende God", antwoordde Simon Petrus." ... "Daarop verbood hij zijn leerlingen ook maar tegen iemand te zeggen dat hij de messias was" (Matteüs 16: 13-20; zie ook Marcus 8: 27-30, Lucas 9: 18-21). Zo gaan ook de laatste uitspraken van Jezus over zichzelf als hij voorgeleid wordt aan de hogepriesters met de bedoeling om hem ter dood te veroordelen. Toen Jezus tijdens het verhoor bleef zwijgen, zei de hogepriester: "Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of u de messias bent, de Zoon van God." Jezus antwoordde: "U zegt het..." (Matteüs 26: 63-64; Lucas 22: 70). Dat was een godslasterlijke uitspraak waarop volgens de hogepriesters de doodstraf stond. Omdat alleen de landvoogd Pilatus de bevoegdheid had dit vonnis uit te spreken, werd Jezus voor Pilatus geleid. Ook deze ondervroeg hem: "Bent u de koning van de Joden?" Jezus zei: "U zegt het." (Matteüs 27: 11). Wanneer Jezus zich identificeert met de Christus, de messias, identificeert hij zich ook met de Zoon van God, dit wil zeggen met God zelf. Hiertegen komen de hogepriesters direct in opstand en wordt Jezus bevolen zich hiervoor te verantwoorden. We hebben eerder gezien dat Jezus de natuurlijke relaties tussen de mensen omkeert wanneer hij zegt dat zij hun vijand moeten liefhebben. En: "De belangrijkste van jullie moeten de minste worden en de leider de dienaar... Maar ik ben in jullie midden als iemand die dient" (Lucas: 22: 26-27). De menselijke natuur kan alleen begrepen worden door de afstamming van God. Wij zijn kinderen van God. Wanneer vandaag de dag de woorden van Jezus niet alleen in de wind worden geslagen, maar zelfs worden vergeten of verboden, dan wordt de mensheid overgeleverd aan onderlinge strijd, het streven naar materiële welvaart, het geld, de macht, het prestige, maar ook aan haat en oorlog. Dit is wat ervan komt zodra het woord van Jezus, om hen die ons kwaad doen lief te hebben, zijn kracht verliest. Hij is het verlossende woord: "Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie" (Johannes 14: 27).

Rest de vraag hoe Jezus waarmaakt wie hij is: de zoon van God en daarmee God. Met welk recht beweert hij dat? Hierover een volgende keer.

Bron: Michel Henry (2016), *Woorden van Christus*. Kampen: Van Warven.

SV

Uit: Andreasblad nr. 11, 2 september 2017